

leeftijd 64

woonplaats Oisterwijk

bedrijf 35 piemontesedieren

bestuurswerk sinds afgelopen maart voorzitter van het Nederlands Piemontese Stamboek

Op zoek naar verjonging

Ad van Vught is de nieuwe voorzitter van het piemontesestamboek. Een echte fokkerijliefhebber die het haast vanzelfsprekend vindt om ook met bestuurswerk een steentje bij te dragen aan de belangenbehartiging van zijn favoriete vleesras. 'Mijn doel is jonge bestuursleden werven en een gelijkblijvend aantal leden.'

TEKST ALICE BOOIJ

Al 29 jaar hoort Ad van Vught tot de harde kern van bevlogen piemontesefokkers in Nederland. De veehouder uit het Brabantse Oisterwijk nam zo'n vijf jaar geleden zitting in het bestuur en vanaf maart zwaait hij als voorzitter de scepter. 'Iemand moet het doen', klinkt het ietwat nonchalant, maar Van Vught heeft helder voor ogen wat hij met het piemontesestamboek wil bereiken de komende jaren. 'We moeten op zoek naar verjonging', aldus de 64-jarige Van Vught, die eraan toevoegt dat er meerdere bestuursleden zijn die de leeftijd van 60 jaar al zijn gepasseerd. 'We zullen er als bestuur aan werken om jonge mensen te laten instromen.'

Hij ziet de vergrijzing overigens niet alleen bij de leden van zijn Italiaanse vleesras, maar ook bij de stamboeken van de andere vleesveerassen. 'Het is een trend in de hele vleesveehouderij, ja zelfs in de melkveehouderij, er komen te weinig jongeren bij, terwijl er aan de bovenkant wel fokkers stoppen.'

Bedrijfsopvolging verzekerd

Het op peil houden van het ledenaantal binnen het piemontesestamboek is daarmee nog een doelstelling die Van Vught voor zichzelf heeft geformuleerd toen hij de taak van voorzitter op zich nam. 'De animo voor vleesvee zwakt langzaam af. Wat overblijft, zijn heel grote vleesveebedrijven en de hobbyisten die er een baan bij hebben. Toch hoop ik dat we aan het einde van mijn bestuursperiode die honderd stamboekleden hebben weten vast te houden.'

De doelstelling van verjonging heeft de veehouder uit Oisterwijk in zijn privé- en zakelijke situatie al gerealiseerd. Het rioleringsbedrijf van hem en zijn vrouw Gerrie heeft hij een aantal jaren geleden al overgedaan aan hun dochter. 'Ik verricht nog wel hand-en-spandiensten en af en toe heeft ze mijn advies en ervaring nog wel nodig, maar zij zet het bedrijf voort.'

Ook voor zijn zorgvuldig opgebouwde piemonteseveestapel is de toekomst verzekerd. 'Mijn andere dochter en schoonzoon Bas Wilborts gaan hiermee verder. Ik heb geluk gehad dat de kinderen ook interesse in het vee hebben.'

Als ondernemer weet hij als geen ander dat de vleesveehouderij qua verdiensten maar heel marginaal is. Daarom zijn ze een aantal jaren geleden begonnen met de huisverkoop van vlees. 'We hebben vaste klanten en zo verdienen we toch wat extra's. Anders valt er weinig te verdienen aan het vleesvee.'

Ook de jonge stiertjes die het erf verlaten als fokstier, zijn een welkome aanvulling op de inkomsten. 'In de piemontesefokkerij heb ik wel vooruitgefokt', concludeert Van Vught op bescheiden toon.

Kruislingen geen succes, raszuivere dieren wel

Ooit begon hij – zoals velen – met kruislingpiemonteses. Dat was geen succes. Na een paar jaar een lege stal begon het boerenbloed toch weer te kriebelen. 'Mijn ouders waren boer, mijn schoonouders ook. Wanneer je opgroeit in de boerenwereld, blijft het vee altijd trekken.' Van Vught kocht twee piemontese-

‘Voor alles wat met vleesvee te maken heeft, **zou je één gezicht moeten hebben bij de overheid**’

koeien aan. ‘Het is een prachtig luxe ras, met fijnheid van bot en vlees en een iets gemakkelijker karakter dan de meeste vleesrassen.’ Zijn huidige veestapel van 35 dieren voert voor het grootste gedeelte nog helemaal terug op deze twee aankopen. ‘We doen alles met ki’, noemt hij als een van de succesfactoren. De zorgvuldige fokkerij met topstieren heeft ertoe geleid dat hij eigenlijk geen keuring voorbij laat gaan om twee tot drie dieren uit de eigen stal te showen. ‘Op de keuring weet je waar je staat met je fokkerij.’

Trots op aansluiting met Italiaanse piemonteses

De met 90 punten opgenomen Marja (v. Marte), de met 88 punten opgenomen Marieke (v. Natale) en haar met 89 punten gewaardeerde dochter Marielle (v. Naso) zijn veel gelauwerde koeien en de boegbeelden van Van Vughts fokkerijliefhebberij. ‘De kwaliteit van de Nederlandse piemontese is heel goed’, bespiegelt hij. ‘De topdieren in Nederland kunnen in Italië prima meekomen. Dat is een resultaat om heel trots op te zijn.’

Met Van Vught zal het piemontesestamboek ongetwijfeld de komende jaren de lijn van de afgelopen jaren voortzetten. Tussen 2005 en 2017 was Johan Rouweler de voorman en die periode kenmerkt zich door solide stabiliteit. ‘Ik zie de toekomst positief tegemoet’, geeft Van Vught aan. ‘Al helemaal wanneer we met de andere stamboeken en de Federatie van Vleesveestamboeken gezamenlijk blijven optrekken. Samen hebben we wat te zeggen; als we verdeeld zijn, wordt het niks.’ Hij hoeft maar te denken aan de recente commotie rondom de fosfaatwetgeving om zijn statement te onderstrepen. ‘Federatievoorzitter Jos Bolk heeft de belangen van de vleesveesector heel goed behartigd. Door gezamenlijk op te trekken bereik je meer.’ Wat hem betreft mag die belangenbehartiging nog een breder draagvlak krijgen. ‘Voor alles wat met vleesvee te maken heeft, zou je één gezicht moeten hebben bij de overheid.’ Ja, zo geeft hij aan, dit is ook nog wel een streven dat in het rijtje ambities past. ‘Als we dat in mijn bestuursperiode realiseren, dan hebben we als sector al hele stappen gezet.’